

kel Stamm es jō'wva neid wäggüsi taggasipiddada, ommete temma kaije neile föame hirmuga pärta nink näije, et nemma jo pole weinani olliwa sanu.

Mes nūud sündi, sedda kuulgem Mihkli Stämme ommast suust, ni kuis temma sedda Muuhho oppetaja een om tūnnistamu nink laasku kirja pānna. Temma ütley: „Kui mehhe olliwa jo pole weinani sanu, sis naakas ea äkkiste käuma nink fange tuul pes sedda ead purrus. Minna johtu näggema, et rahwas merre pāäl häddan olli nink seddamaid anti ka Jummalast nōnw föamete appi minna. Ma joosthi ni rutto kui ma jõuse, wötti nopaljo rahwast kokko kui éinnege saije nink ütsi neile: Nopaljo kui teie tahhate lubba ma teile mässä, et éinnege neid hengi merre häddast saasse pāsta, ni kuis ristirahwale sūnnis. Wöttimise sis rutto kats wäikest pati nink lätisme sure tormi nink summe tuisoga neile pärtra. Kui pārrale saime, sis olliwa kui mehhe nink hobbe se ütte wäikeste easarekesse pāäl koon, mes lainete pāäl helju. Ma tahshi neid kiki awwitada, hobbesid nink rahwast, sepärrast ma sadi eddimäält kats hobbest, padi takka kinnikeüdetu, mäele nink jāime töisse padiga worimehbile seltsis. Enne kui mehhe töise padiga taggasī tulliwa, läts eapaa, fos nemma kui pāäl olliwa, katski, hobbe se waosiwa merrepöhja nink rahwas jāije ütte eatükkikesse päle pärtra, mes mitte suremb es olle kui fulli piuti nink lauti. Häddha läts iks surembas. Töine paat es olle weel taggasijöndnu nink se, mes käen olli, es kanna ennamb kui 9 meest nink meid olli ülletigie 16 henge. Olles ma kiki, ni kui nemma surma häddan valsiwa, pati wötnu, sis ollesse kui wimane ärraupyuu. Ma keli neid wäggüsi sissetusleemast nink kätsi neid jalguga wäikeste eatükkide päle toetada nink kättega padi werest kinnihakkata. Sel wisil hoixe rahwas henda weel wee pāäl, seni kui töine paat taggasī tulli. Nūud naaksime katte padiga rānna pole

minnema. Torm olli liig fange, rahwast valjo. Padi olliwa wäikeste, wöttiva suurte lainete nink eatükkide wahhel wet sisse nink surm olli kigil nättawal kombel filmi een. Selle sure surma häddha pārrast tahtsi ma jo ossa rahwast padist merde heita; ent nemma peijewa üts töisest kinni, keake es tahha töiste eest henda laske surma sissee sata. Nemma ikkiwa nink tānnitiwa kui ni kui ütte hällega nink olliwa ni är-raheitinn, et neil suggute cunamb meest ehk mōistust es olle, kelle abbiga nemma olles tôle naakamu nink awwitaaru wet padist wäljaāmmutada, mes ni täus olli, et eggal filmapilgul ållawaomist olli peljata. Ent minna valsi neid filmaweega, et nemma jälle piddiwa föant wötna nink Jummala päle lootma nink sundsi neid waljo fönnaga tööd teggema nink wet padist wäljaāmmutama. Sell sai abbi. Nemma kuliwa mo föenna nink meie teggime nopaljo tööd kui eale joudsime nink wajja olli. Sel wisil saime sis Jummala abbiga kui neid hengekeissi sure waiwaga üttel kottal merre weerde male wia. Ent 16 hobbest nūuk worimeeste tros läts jo häddha algmiseni merre pöhja, 2 hobbest éinnege vässiva padiga randa.“

Reidesinnatüde fönnuga annap Mihkel Stamm, üts pārris Mamees, teedmist ommast armotööst, nink läbbi mitto innemist saijewa västetus, kea töötoste ollesse kui wimatse omma elloga sedda kergemelelikut ettewötmist piddanu tassuma, talvitise te ärraminneti ajjal woriga merre - ea päle julguda. Kui se mees weel ellap, sis andko Jummal talle hüwwi pāivi nink ütskord rahholikut ärralahkumist, — ent kui temma jo om minunu, hääd assent taiwan! Ent teie, Marahwas, kelle suggust nink seltsist se töötelik mees olli, ke mittoskord surma - häddha sissee om lännu nink omma élo Jummala hoolde jättnu, et temma séllega saas lähhämbide élo hoita, piddage temma nimmme kui ütte áwoo-nimme källis nink kandke hoolt, et teie